

Sygn. akt II CSK 650/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa B. P. przeciwko P.

w P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 maja 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 27 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa 843/13,

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala wniosek strony pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego;**

**2) przyznaje adw. M. B. z Kancelarii Adwokackiej w W. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Łodzi kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398<sup>1</sup> § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo.

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje wskazane przez stronę skarżącą istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią więc obligatoryjny i nieodzowny element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie ich na podstawie i w zakresie, przedstawionego w skardze kasacyjnej na s. 3 i 4 uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania doprowadziło Sąd Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła wskazana przesłanka wymieniona w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.

Sformułowanie dwóch obszernych pytań o wykładnię art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. oraz art. 375 § 2 k.c., odnoszonych do konkretnych okoliczności stanu faktycznego tej sprawy, nie jest wykazaniem istnienia istotnych zagadnień prawnych, które muszą cechować się uniwersalnością. Ponadto potrzeba dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni przepisów nie jest tożsama z istnieniem istotnego zagadnienia prawnego, o czym przesądził sam ustawodawca w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono w pkt 2 na podstawie § 2 ust. 3, § 6 pkt 6, § 13 ust. 4 pkt 2 i §§ 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013, poz. 461).

Wobec wniesienia przez stronę pozwaną odpowiedzi na skargę kasacyjną, z uchybieniem terminowi określonym w art. 398<sup>7</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy oddalił wniosek tej strony o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.